

הבלוג של ענבל כהן חמו

בגוף הצילום – צילום, אמנות, תרבות

צלמת. יוצרת. מאמנת אישית וגם פעילה חברתית לפעמים. אשתך אתכם באירועי תרבות מעניינים שאפשרו לך להציץ לחזית חדשה.

מחזרה לראשי

הגיגת צילום

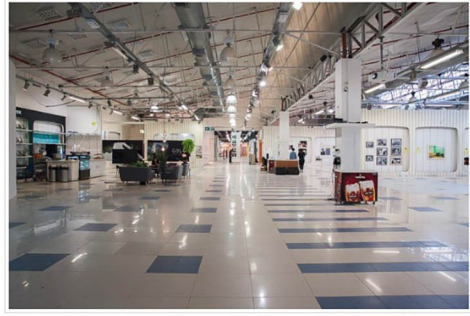
מתחם כיתן הישן כבר לא מציג סרטים ומגבות. את מקומם תפסו צילומים, הרבה צילומים, שיוצרים את שלל התערוכות המרכיבות את פסטיבל הצילום הבינלאומי השישי

25/11/2018

Share Like 80

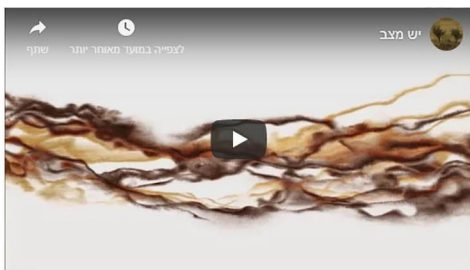
פסטיבל הצילום הבינלאומי הוא הדמנט לקחת תמונה מצב של הצילום בעת הנוכחית. בעידן שבו לכל אדם יש מצלמה בכיסו השאלה מה להניס לתערוכת צילום קשה מאי פעם. בפסטיבל דגש רב על תערוכות של צילום גאוגרפי וחברתי. יש תערוכות צילום של תמונות "פית" יש תערוכות צילום של אמנים. הקו האוצרתי נע בין האפשרויות השונות בלי להחליט או להעדיף את האחת על פני השנייה. התוצאה בודאי תדבר לקהלם מגוונים אשר ימצאו משהו לרוחם בין 2500 העבודות המוצגות, אך אמירה מובשלת על הצילום בעת הנוכחית קשה לקבל.

אי אפשר לנתק את הדיבור על הפסטיבל מהיחסיים למרחב התצוגה. בשנה שעברה התקיים הפסטיבל בחלל בניין מיטשאן. רגע לפני סיום הבנייה. חלל מפועל לחללים קטנים שהיה קשה להתמצא בהם, בקומה גבוהה שהגוף ממנה היה מהמם אך מנותק מסביבתו. השנה מוצגת התערוכה במתחם כיתן/גלריה שרבים מאתנו קנו בו בזמן כלשהו מצעים. סקסטיל לבית, כלי בית או בגוד. האנרגי ענקי בקומה אחת נוחה להליכה והתמצאות. בתל אביב של פעם. רגע לפני שגם שטח זה הפך למתחם נרחב ורשף הדרושה הנהיגה של המתחם מציגה חלל אלטרנטיבי. קצת מפתיע וקצתם חוזי לתערוכה. החלל בנוי ממסדרון חונקר רחב אשר מחבר חללים שמוסדרים זה מזה בקיר. מאחר ומדובר בחלל עמוק, מאחוריה ניתן למצוא מסדרונות צרים למחסנים ותאי הלשכה. זה חללים אילו מוגלים יפה להציג תערוכות קטנות ומרגשות.

חלל הפסטיבל, מראה מהבנייה צילום. ענבל כהן חמו

בנייה לתערוכה מוקדן הידוא "יש מצב", פרויקט משותף של מילד חבנר, דויד גרוסמן, הדג נחש, זוני רנטור, דניאל זמיר וברי סחרוף. קליפ שניתן להקשיב לו באוזניות בבנייה.

הפסטיבל מציג עבודות חדשות וותיקות, שזו הזדמנות מצוינת לראותן – ביניהן תערוכה של סגילית לנדאו ויועם פרום שמציגה כמה מעבודות המלח של האמנית. והתערוכה של חולר באן, הגלם הרוחם אפריקאי הנודע, שמציגה עבודות שהוצגו לפני שנתיים בגלריה דימאק.

שמלת המלח של סגילית לנדאו

מבט אל התערוכה "רוחות נשמות" של רוג'ר באן. צילום. ענבל כהן חמו

+ קטגוריות

+ ארכיון

טופ 20 - בלוגים להשימה המלאה

-

הכלה מאיסטנבול, פארוק בוראן: מהו סוד הכריזמה של מיהו בורק אולאן דין הממלס את פארוק בוראן במדרה הכלה מאיסטנבול מה מסתרי מאחורי האישיות המובשלת של

4 תגובות
-

הקונה נחמה חורפי תמישה בחמישי

0 תגובות
-

מובילות לשינוי ההסתדרות לבחור בחיים ולהציל את האחרים

0 תגובות
-

סיון מדורי כהן לקנות בגדים אנליי: 10 אתרי אפנה מעולים ששולחים לישראל

0 תגובות
-

גיא ריה לא כל האבות הגרושים עומדים בדמני השעות שלהם עם הילד

0 תגובות

מתחרים לסלונה

הכתבות הנקראות ביותר

-

"זה קורה גם לגברים בני 31"

31 תגובות
-

זה סופי: בר רפאלי תועמד לדין בכפוף לשימוע

21 תגובות
-

גל גדות מבלה בישראל בשיא הרוגע

33 תגובות
-

מסע לנפול' בעקבות "החברה האנוה"

4 תגובות

כל חגיגות יום ההולדת הכי טובות במדריך אחד

כולנו רוצים להגיע ללדינו חגיגות יום הולדת מושלמות, טובה ומקורית. במדריך "חברי" הולדת של מועדון "חברי"

תגובות 0

עוד תערוכה יפה היא "בן בניו לתרבות" שאצרה דרה קאופמן ממלריה לימבק, ומשילבת את עבודותיהם של אילי סינגלובסקי, אמיר תומשוב, שי קרמר ואיתמר פריד. התערוכה נוגעת בקשר בין אדריכלות לתרבות בה היא נוצרת ונוסחת. אילי סינגלובסקי מעלים בניינים הברוטליסטיים ברחבי העולם, עוקב אחר התפורחותם, שי קרמר מעלים באתר הבנייה של מרכז הסחר העולמי, מניח שם את מלמתו ויוצר שכבות שמעטבורות במהלך חודשי הבנייה. אמיר תומשוב מפרק את אתר הבנייה ויוצר ממנו פסלים ודימויים מורכבים.

עבודות של אילי סינגלובסקי ואמיר תומשוב. צילום: ענבל כהן חמו

שי קרמר, מרכז הסחר העולמי #5

בין המציגים בתערוכה גם עברי לידר, עם התערוכה "Daddy" שמכילה זיכרונות מפורקים מאביו, שהיה צייר. אל הצילום הגיע רק בשנים האחרונות, לאחר קריירה משגשגת על הבמה. לידר מציג מיצב ובו חורי הצצה אל דימויים קטועים שצילם בדירת אביו, זיכרונות נמוגים. הוא מספר כי על הבמה הוא חש שליטה ובטחון ואילו הצילום הוא מקום הספק, אי הידיעה כיצד היצירה תפגוש את הקהל, אשר צופה בה ללא תיווך.

עברי לידר בפסטיבל הצילום. צילום: ענבל כהן חמו

בין תערוכות הצילום נמצא גם את התערוכה היפה של ג'ון ספר, צלם איטלקי ששייך למסורת הצילום הפיקטוריאלי. ספר מציל מדבריות במקומות שונים בעולם וגם אצלנו בנגב. הוא מציל במצלמת לייקה אנלוגית וגם מדפיס את הצילומים באופן אנלוגי – סגנון שהולך ונעלם ונותן אופי חומרי ייחודי לצילומיו, גרעיניות הפילים בו משתמש מהדהדת בגרגרי החול בדינות המצלמות.

בתערוכה של ג'ון ספר. צילום: ענבל כהן חמו

אחת התערוכות המפתיעות בתערוכה נאצרה על ידי סג'ילית לנדאו ומוצגת בתיאטרון הלבשה בקצה האולם. בכל תא יש עבודת וידאו, והמראות שלא הסור מהתאים נותנות לעבודות רד נוסף.

מבט אל התערוכה "תאי מדורה" שאצרה סג'ילית לנדאו. צילום: ענבל כהן חמו

מקום רב מקדש בפסטיבל לפרויקטים חברתיים שונים שמפעלים צוות המתנדבים של הפסטיבל במקומות שונים בארץ. משתתפי הפרויקטים מקבלים חשיפה מעצימה בפסטיבל, ערך נוסף לפרויקטים החשובים שהפסטיבל מקיים במהלך השנה.

מבט אל כמה מהפרוייקטים החברתיים של הפסטיבל. צילום: ענבל כהן חמו

קשה לסכם במאמר אחד את העושר הרב שמביאים לפסטיבל 250 צלמים ואמנים. על כל אמן שהזכרתי יש גם אחרים וראויים. יש גם תערוכות שהיו פחות מעניינות בעיני – למשל תערוכת האוסף של "תמונות יפות" נדמית כמו שיטוט אקראי באתר משיגול גאוגרפי או באינסטגרם. חסרו לי תערוכות צילום מעניינות וחדשות, של אמנים ישראלים ובינלאומיים שלא נחלזו לקטגוריה של הצילום התישני. שכן כאלה היו, יפות, ובשפע. קטלוג התערוכה מספק מידע מנוגזם על כל תערוכה, הייתי שמחה לנצוא בו את הטקסט המלא ולעין בו בנחת בבית. חודה נספת בקטלוג, הוא מדוע אינו מסודר לפי מספור התערוכות, מה שנקשה מאוד מציאת מידע על כל תערוכה. גם האתר היפה של הפסטיבל אינו משלים את החסר במידע נוסף.

PHOTO IS:RAEL

פסטיבל הצילום הבינלאומי #6

מנכ"ל: אייל לנדסמן

אוצרת ראשית: מיה ענר

22.11.18-1.12.18

קומפלקס גולף, פנחס רוזן 57, תל אביב

תגיות: איל לנדסמן, דרירה קאופמן, מיה ענר, מיכר רובנר, סגילת לנדא, עברי לידר, פסטיבל, פסטיבל הצילום, רגור באלן, ש קרמר

להוספת תמונה